

El Parlament de l'onzena legislatura ha aprovat 26 lleis, 13 decrets llei i 46 resolucions i 158 mocions

written by Redacció Unilateral | 7 de novembre de 2017

El Parlament de l'onzena legislatura ha aprovat 26 lleis, 13 decrets llei, 46 resolucions i 158 mocions en els 44 plens que ha fet, que han sumat 523 hores. En aquests plens la cambra ha fet 31 sessions de control, amb 186 preguntes al president de la Generalitat i 278 preguntes i 206 interpel·lacions al Govern.

El Parlament sorgit de les eleccions del 27 de setembre de 2015 es va constituir el dilluns 26 d'octubre d'aquell any i va elegir Carme Forcadell com a presidenta de la institució. La legislatura ha estat dissolta pel president del Govern espanyol, Mariano Rajoy, en aplicació per primer cop de l'article 155 de la Constitució espanyola, mitjançant el Reial decret 946/2017, del 27 d'octubre, de convocatòria d'eleccions al Parlament de Catalunya, que se celebraran el dijous 21 de desembre d'enguany. La cambra que en surti elegida s'haurà de constituir com a molt tard el 23 de gener.

El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, va ser investit el diumenge 10 de gener de 2016, menys de dues hores i quart abans que expirés, a la mitjanit, el termini legal perquè la cambra elegís un president del Govern. El Ple el va investir per majoria absoluta, amb 70 vots a favor (JxSí i 8 diputats de la CUP), 63 en contra (Cs, PSC, CSQP i PPC) i 2 abstencions (dels altres dos diputats de la CUP). Va ser el segon debat d'investidura de la legislatura, després que Artur Mas se sotmetés a un els dies 9, 10 i 12 de novembre de 2015 i no aconseguís el suport de la cambra ni en la primera ni en la

segona votació, cosa que no havia succeït mai fins aleshores.

La cambra d'aquesta legislatura l'han integrada sis grups parlamentaris: JxSí, amb 61 diputats –va començar-la amb 62, però Germà Gordó va abandonar el grup i va passar a ser diputat no adscrit–; Cs, amb 25; el PSC, amb 16; CSQP, amb 11; el PPC, amb 11, i la CUP, amb 10.

L'onzena legislatura ha durat 2 anys i 1 dia, el temps que va entre la sessió constitutiva i la dissolució del Parlament. La primera (1980-1984) va durar 3 anys, 11 mesos i 11 dies; la segona (1984-1988), 3 anys, 10 mesos i 19 dies; la tercera (1988-1992), 3 anys, 7 mesos i 6 dies; la quarta (1992-1995), 3 anys, 5 mesos i 24 dies; la cinquena (1995-1999), 3 anys, 8 mesos i 20 dies; la sisena (1999-2003), 3 anys, 10 mesos i 19 dies; la setena (2003-2006), 2 anys, 9 mesos i 4 dies; la vuitena (2006-2010), 3 anys, 10 mesos i 19 dies; la novena (2010-2012), 1 any, 9 mesos i 17 dies, i la desena (2012-2015), 2 anys, 7 mesos i 19 dies.

Diputació Permanent

La dissolució del Parlament comporta la de tots els òrgans de la institució, excepte la de la Diputació Permanent, que vetlla pels poders de la cambra en els períodes entre legislatures. La resta d'òrgans, com ara totes les comissions, resten dissoltes.

La Diputació Permanent la integren 23 diputats, els únics que ho continuen sent fins que no es constitueixi la cambra resultant de les pròximes eleccions, i la presideix sempre el president o la presidenta del Parlament, en aquest cas Carme Forcadell.

Balanç d'activitat

Aquesta legislatura el Parlament ha tramitat 21.126 iniciatives, entre les quals 26 projectes de llei, 65 proposicions de llei, 2 investidures de president de la Generalitat, 1 qüestió de confiança, 1.155 propostes de

resolució, 4 debats generals, 29 declaracions institucionals, 66 informes de la Sindicatura de Comptes i 26 del Síndic de Greuges.

Des del seu restabliment el 1980 i al llarg de totes onze legislatures la cambra ha aprovat 701 lleis (78, 82, 79, 44, 71, 107, 49, 97, 21, 47 i les 26 de la darrera legislatura respectivament). De les 26 lleis aprovades aquesta onzena legislatura, 16 han estat impulsades pel Govern; 8, pels grups parlamentaris, i 2 han estat fruit d'iniciatives legislatives populars (ILP).

Al llarg dels cinc períodes de sessions de la legislatura la Mesa s'ha reunit 133 vegades; la Mesa Ampliada, 9, i la Junta de Portaveus, 79.

Les comissions han fet 526 sessions, que han comportat 1.091 hores de reunió, en el decurs de les quals han aprovat 768 resolucions i han substanciat 873 compareixences i sessions informatives i 691 preguntes orals.

Tramitacions que decauen

Les iniciatives legislatives que estaven en curs –9 projectes de llei i una trentena de proposicions de llei– decauen amb la dissolució del Parlament, llevat de les ILP, que continuen, per tant, la tramitació.

La resta d'iniciatives parlamentàries, com ara les propostes de resolució, les sol·licituds d'informació i de compareixença o les preguntes al Govern, també decauen. En canvi, reprendran la tramitació a la legislatura següent els informes enviats a la cambra per la Sindicatura de Comptes i el Síndic de Greuges, les iniciatives dels ciutadans davant la Comissió de Peticions i les proposicions de llei trameses al Congrés.

Sistema electoral

Els catalans majors de divuit anys seran cridats per dotzena vegada a les urnes el dijous 21 de desembre per elegir els 135 diputats del Parlament. Serà la primera vegada que les

eleccions es fan en dia feiner, ja que fins ara totes s'havien fet en diumenge, excepte les que va convocar el president Pasqual Maragall, que es van fer l'1 de novembre de 2006, festivitat de Tots Sants, que va escaure en dimecres.

Les primeres eleccions al Parlament restablert es van fer el 20 de març de 1980, i les va convocar el president Josep Tarradellas. Les altres es van fer el 29 d'abril de 1984, el 29 de maig de 1988, el 15 de març de 1992, el 19 de novembre de 1995, el 17 d'octubre de 1999, el 16 de novembre de 2003, totes convocades pel president Jordi Pujol, l'1 de novembre de 2006, convocades pel president Pasqual Maragall, el 28 de novembre de 2010, convocades pel president José Montilla, i el 25 de novembre de 2012 i el 27 de setembre de 2015, convocades pel president Artur Mas.

Les eleccions són per sufragi universal, lliure, igual, directe i secret. El sistema electoral és de representació proporcional, és a dir, que ha d'assegurar la representació adequada de totes les zones del territori.

Atès que no hi ha una llei electoral catalana, l'Estatut actual manté vigent la disposició transitòria quarta del de 1979, que fixa en 135 el nombre de diputats i estableix que les circumscripcions electorals són les quatre demarcacions i que s'han d'elegir 85 diputats per Barcelona, 18 per Tarragona, 17 per Girona i 15 per Lleida. Pel que fa a la resta de la regulació electoral, s'aplica la mateixa llei que a les eleccions legislatives al Congrés espanyol, és a dir, la Llei orgànica del règim electoral general, que estableix que perquè les candidatures obtinguin representació parlamentària han de superar la barrera del 3 per cent dels vots vàlids emesos en la circumscripció corresponent. Per convertir els vots en escons s'aplica la fórmula d'Hondt.

Constitució del Parlament

La campanya electoral per a les eleccions del 21 de desembre començarà a les 0 hores del 5 de desembre i acabarà a les 24

hores del 19 de desembre. La jornada de reflexió serà dimecres 20 de desembre. El Parlament s'ha de constituir dins els vint dies hàbils següents a les eleccions, termini que acaba el 23 de gener de 2018 inclòs.

En aquesta primera sessió, els diputats ocupen per primer cop els seus escons a l'hemicicle. La reunió és presidida pel diputat de més edat, assistit pels dos més joves. És el que s'anomena 'mesa d'edat'. En aquesta sessió s'elegeix el president, els dos vicepresidents i els quatre secretaris de la Mesa. Tot seguit, els diputats elegits per a aquests càrrecs ocupen els seus llocs respectius a la Mesa, i el president s'adreça a tota la cambra, declara constituït el Parlament i aixeca la sessió.

Des del seu restabliment han estat elegits presidents de la cambra Heribert Barrera (1980-1984), Miquel Coll i Alentorn (1984-1988), Joaquim Xicoy (1988-1995), Joan Reventós (1995-1999), Joan Rigol (1999-2003), Ernest Benach (2003-2010), Núria de Gispert (2010-2015) i Carme Forcadell, que ho és des del 26 d'octubre de 2015.

Investidura del president de la Generalitat

El nou Parlament ha d'elegir entre els seus membres el president de la Generalitat en un ple d'investidura que s'ha de fer dins els deu dies hàbils següents a la constitució de la cambra. Correspon al president del Parlament proposar a la cambra un candidat per a la presidència de la Generalitat i convocar el ple d'investidura dins el termini esmentat. Abans, però, ha d'obrir consultes amb els líders dels partits amb representació parlamentària per saber quin d'ells compta amb el suport necessari per ser elegit president de la Generalitat.

La investidura com a president de la Generalitat requereix el suport de la majoria absoluta de la cambra, és a dir, el vot favorable d'un mínim de 68 dels 135 diputats. Si el candidat no assoleix aquest suport, pot sotmetre's dos dies després a

un segon debat i a una segona votació en què serà suficient la majoria simple, és a dir, més vots a favor que no en contra.

Si una vegada fetes totes dues votacions el candidat proposat no aconsegueix ser elegit, s'hauran de tramitar successives propostes amb el mateix procediment. Si transcorreguts dos mesos des de la primera votació d'investidura no és elegit cap candidat, el Parlament s'ha de dissoldre automàticament i el president de la Generalitat en funcions ha de convocar noves eleccions de manera immediata perquè es puguin fer cinquanta-quatre dies després de la convocatòria. Aquest supòsit no s'ha donat mai des del restabliment del Parlament.

Els presidents de la Generalitat des del restabliment del Parlament han estat Jordi Pujol (1980-2003), Pasqual Maragall (2003-2006), José Montilla (2006-2010), Artur Mas (2010-2015) i Carles Puigdemont (2016-2017). En tots els casos van ser elegits en primera votació, excepte tres vegades: Pujol el 1980 i el 1995, i Mas el 2010.

Pujol va ser investit el 1980 en segona votació, per 75 vots a favor i 59 en contra; el 1984, en primera, per 87 vots a favor i 44 en contra; el 1988, en primera, per 69 a favor, 56 en contra i 9 abstencions; el 1992, en primera, per 70 a favor, 58 en contra i 7 abstencions; el 1995, en segona, per 60 a favor, 11 en contra i 63 abstencions, i el 1999, en primera, per 68 a favor, 55 en contra i 12 abstencions; Maragall ho va ser el 2003 en primera votació, per 74 vots a favor i 61 en contra; Montilla, el 2006, en primera, per 70 a favor i 65 en contra; Mas, el 2010, en segona, per 62 a favor, 45 en contra i 28 abstencions, i el 2012, en primera, per 71 a favor i 63 en contra, i Puigdemont, el 2016, en primera, per 70 a favor, 63 en contra i 2 abstencions.